

[Alsing Andersen.]

ning. Det skinnede ganske tydeligt igennem til Slut i det ærede Medlems første Tale og ogsaa hist og her i det ærede Medlems anden Tale, at det jagede jo slet ikke med Gennemførelsen af Regeringens Afrustningsforslag, og han vilde med stor Bekymring og Sorg se paa, om Afrustningsforslaget skulde blive gennemført, før man virkelig til Bunds havde faaet gennemdrøftet disse Ting.

Vi er altsaa af den Opfattelse, at disse Ting er gennemdrøftet, at hele Materialet ligger tilgængeligt for Offentligheden i enhver Henseende, og at det ikke vil være muligt selv for dette Udvalg, udstyret med nok saa mange militært sagkyndige og folkeretslærde, at skabe den objektive Sandhed, som det ærede Medlem vil skaffe den danske Offentlighed.

Vi ser saaledes paa det, at dette Udvalg i enhver Henseende er unyttigt, og vi er ganske enige med den højtærede Udenrigsminister i, at det, der efterhaanden kan komme frem med Hensyn til Kellogg-Pagten og Folkeforbundspagten i Forhandlingerne i det af Folketorbundsforsamlingen nedsatte Udvalg, selvtølgelig kan komme til Behandling her paa Rigsdagen under de Former, som nu gives; det vil kunne diskuteres i det udenrigspolitiske Nævn, i Partierne og ogsaa paa anden Maade. Men at der i denne Anledning skulde være Grund til at nedsætte et særligt Udvalg, kan vi slet ikke erkende.

Jeg maa derfor bedrøve det ærede Medlem Hr. Christmas Møller med disse sidste Bemærkninger. Selv om jeg har hørt noget om, at Lykønskningerne strømmer ind til ham i Dag, og man jo derfor ikke skal gøre ham Sorg, saa maa jeg dog sige, at vi vil ikke kunne opfylde det ærede Medlems Ønske om at give dette Forslag baade en velvillig og en hurtig Behandling. Længere end til at opfylde Halvdelen af dette Ønske kan vi ikke strække os. Den velvillige Behandling kan det ærede Medlem ikke opnaa, den hurtige Behandling skal vi gerne være med til at give Forslaget, og jeg skal da paa Grundlag af de Betragtninger, jeg her har fremført, tilraade det høje Tings Medlemmer at stemme for Forkastelsen af dette Forslag.

Moltesen: Paa Venstres Vegne kan jeg udtale, at jeg ikke finder, der er nogen saglig Grund til at nedsætte et Udvalg som det, Forslaget til Beslutning omtaler. Det kunde naturligvis være nyttigt for 8 Rigsdagsmænd at drøfte Danmarks internationale

Stilling og Rigets Forpligtelser som Medlem af Folkenes Forbund og som Under skriver af Kellogg-Pagten sammen med den kommanderende General, Viceadmiralen, 3 Gesandter, 2 Professorer og en af Udenrigsministeren valgt Formand. Der kunde utvivlsomt ogsaa komme meget interessante Svar frem. Men en objektiv Undersøgelse og en objektiv Redegørelse forstaar jeg slet ikke, at man kan sætte i Forbindelse med et Udvalg og dets Arbejde, saadan som Forslaget til Beslutning foreslaar det.

Naar man ved, hvad objektiv Undersøgelse vil sige rent historisk set, maa man erkende, at enhver som helst objektiv Undersøgelse i et Spørgsmaal som dette, der jo sætter og har sat Lidenskaberne i Bevægelse igennem mange Aar, der politisk har sat Bølgerne i Bevægelse, og som i Virkeligheden beror paa en forskellig Indstilling, vil blive en Umulighed.

Men for øvrigt er der jo givet mange Svar, ogsaa videnskabelige, juridiske Svar paa dette Spørgsmaal; rundt omkring i alle Landes Tidsskrifter er Spørgsmaalet om Folkeforbundet, Kellogg-Pagten og de Forpligtelser, de medfører militært og økonomisk, blevet gennemdrøftet. Vi har her i Juridisk Tidsskrift for Februar 1929 en ganske fortræffelig Oversigt over hele Spørgsmaalet og samtidig en Undersøgelse af det af Afdelingschef Cohn; denne Artikel har Litteraturopgivelser, og disse vil kunne suppleres med stor Lethed senere hen. Jeg kan ogsaa henvise til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, der jo har en Oversigt over dette, med den fænomenale Hukommelse, han har, saa enhver kan gaa hen naar som helst og hvor som helst og faa Besked om, hvad denne eller hin hele Verden over har ment om disse Spørgsmaal.

Nu paa det interparlamentariske Møde i London i Juli Maaned skal Spørgsmaalet ogsaa drøftes. Der kommer de nordamerikanske Parlamentarikere til Stede og kan give den empiriske Indsats, som maaske de videnskabelige Undersøgelser hidtil har manglet. Der vil Spørgsmaalet komme til Drøftelse mellem alle Landes Parlamentarikere, netop baade Kellogg-Pagten, Folkeforbundet, Forsvarsvæsenet og det hele.

Men i alle de Afhandlinger, som i alt Fald jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med, holdes der mange Muligheder aabne. Ingen har kunnet give et ganske bestemt afgørende Svar. Netop som de Videnskabsmænd, de er, ser de, at man ikke kan komme til noget objektivt Standpunkt. De holder mange Muligheder aabne i deres Undersøgelser, og de ved, at man